

AGENDA/FICHE

HOLOCEEN III - BONANZA ★★★

Kids - Theater
Door Berlin.

OMSCHRIJVING

Holoceen 3 - Bonanza is een uniek filmisch portret van een verlaten mijnstad. Ooit verbleven er 6000 inwoners, omringd door 36 saloons, 7 danstenten en een immens aantal prostituees voor de mijnwerkers. Het motto was: 'Get in, get rich, get out'. Nu herbergt de stad 7 permanente inwoners doordrongen van spiritualiteit, op een bedje van beschuldigingen, roddels, moorden en angsten. Berlin portretteert deze micropool in een maquette met meerdere filmschermen en een soundtrack van Peter Van Laerhoven.

ONZE MENING

Holoceen 3: Bonanza is een film van het Antwerpse kunstenaarscollectief Berlin (Bart Baele, Caroline Rochlitz en Yves Degryse) en gaat van start als een onschuldige documentaire om zich vervolgens op kousenvoeten te ontwikkelen tot een sociale thriller. Na *Jerusalem* en *Iqaluit* is *Bonanza* het derde deel van de *Holoceen*-cyclus waarin Berlin filmisch-theatrale stadspportretten maakt waarin huidige (het holoceen is *ons* geologische tijdperk) niet-alledaagse samenlevingen centraal staan.

Het verlaten mijnwerkersstadje Bonanza, temidden van de Rocky Mountains, is officieel de kleinste stad van de staat Colorado. Het telt zeven inwoners, genesteld in vijf huizen. In de glorie-dagen van de *gold rush* zou het stadje 12.000 inwoners geteld hebben, naast dertien bordelen en 'geen enkele kerk'.

We zien beelden van het ongerepte, ruwe landschap, begeleid door onschuldig vogelengezang. Vijf naast elkaar geplaatste schermen zoemen langzaam in op de vijf huizen die Bonanza telt. Hoewel ze maar met zeven zijn, lijken de inwoners vrij geïsoleerd te leven. Ze geven hoog op over de rust, de vrijheid en de weidsheid van de natuur. Voor de één betekent Bonanza 'de totale vrijheid om te doen wat hij wil'. Een ander heeft het over de afwezigheid van deadlines en agenda's. 'Af en toe bellen we iemand op om zeker te zijn dat de wereld nog niet vernietigd is', grapt een derde. En toch schuilt er een addertje onder het gras. 'Geloof niets van wat je hoort en maar de helft van wat je ziet', waarschuwt een inwoner met een bittere grijns. De afbrokkeling van de paradijselijke illusie begint met een conflict in de gemeenteraad. Onenigheid rond de verkiezing van de burgemeester maakt de tongen los. De subtiele montage en slimme beeldregie onthullen beetje bij beetje de ware aard van de bestjes in Bonanza. 'Hoe kleiner de stad, hoe meer onenigheid', klinkt het. Het zevental geeft zichzelf hoe langer hoe meer bloot als egoïsten en opportunisten, gedreven door jaloezie en kleinzielige vetes. De spanningen escaleren tot conflicten waarbij afpersing, bedreigingen en verdachtmakingen niet ontbreken.

De kracht van *Bonanza* zit hem in de sluipende traagheid waarmee het paradijs van de vrijheid ontmaskerd wordt als een verstikkende hel waaraan zelfs de Vlaamse katholieke dorpen van weleer niet kunnen tippen. De naast elkaar geplaatste schermen verbeelden scènisch de onmogelijkheid van de zeven om samen te leven. Zo dicht bij elkaar en toch elk in hun eigen hokje, in hun eigen mentale patroon. Berlin weet perfect waarom deze film in de theaterzalen speelt. Niet alleen creëert een theatercontext de rust en de tijd die nodig is voor de ontwikkeling van de dramatische plot, ook de theatrale omkadering is niet onbelangrijk. *Bonanza* is een slim gemaakte, bijwijlen hilarische en toch o zo schrijnende *Paradise lost*. (Evelyne Coussens)